

Sygn. akt IV KS 29/19

POSTANOWIENIE

Dnia 12 sierpnia 2019 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Włodzimierz Wróbel

w sprawie **H. O.**

oskarżonego o dokonanie czynu z art. 288 § 1 k.k.

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu w dniu 12 sierpnia 2019 r.,

skargi pełnomocnika oskarżyciela posiłkowego w trybie art. 539a k.p.k.,

na wyroku sądu odwoławczego - Sądu Okręgowego w K.,

z dnia 8 marca 2019 r., sygn. akt IV Ka (...),

p o s t a n o w i ł:

- 1. oddalić skargę;**
- 2. obciążyć oskarżyciela posiłkowego, Ł. K., kosztami postępowania skargowego.**

UZASADNIENIE

Wyrokiem Sądu Rejonowego w O. z dnia 8 czerwca 2018 r. (sygn. akt II K (...)) H. O. został uznany winnym czynu z art. 288 § 2 k.k., za który wymierzono mu karę grzywny w wysokości 100 stawek dziennych po 60 zł każda. Wyrok ten został następnie uchylony i przekazany Sądowi I instancji do ponownego rozpoznania na mocy wyroku Sądu Okręgowego w K. z dnia 8 marca 2019 r. (sygn. akt IV Ka (...)).

Od powyższego prawomocnego orzeczenia skargę od wyroku Sądu odwoławczego na podstawie art. 539 a k.p.k. wniósł pełnomocnik oskarżyciela posiłkowego, zarzucając przedmiotowemu wyrokowi „obrazę przepisu prawa mającą wpływ na jego treść, tj. art. 437 § 2 k.p.k. polegającą na uchyleniu

zaskarżonego wyroku Sądu Rejonowego w O. i przekazaniu mu sprawy do ponownego rozpoznania mimo niezaimplementowania niezbędnych do tego przesłanek z uwagi na to, iż w niniejszej sprawie nie zachodzą wypadki wskazane w art. 439 § 1 k.p.k. ani w art. 454 k.p.k., natomiast stwierdzona przez Sąd Okręgowy w K. konieczność ponownego przeprowadzenia przewodu sądowego w całości uzasadniona została realnie jedynie potrzebą przeprowadzenia dowodów wskazanych w uzasadnieniu zaskarżonego wyroku (str. 27 uzasadnienia) w postaci :

- zeznań świadka Ł. B.,
- dokumentów dołączonych do apelacji,
- z oryginału faktury dotyczącej zakupu przedmiotowego samochodu, które to dowody winien przeprowadzić Sąd Okręgowy a następnie dokonać oceny zgromadzonego w ten sposób całokształtu materiału dowodowego.”

Podnosząc powyższy zarzut, skarżący wniósł o uchylenie zaskarżonego wyroku Sądu Okręgowego w K. i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania temu Sądowi.

W odpowiedzi na przedmiotową skargę obrońca oskarżonego wniósł o jej oddalenie.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Skarga nie zasługuje na uwzględnienie.

Zgodnie z uchwałą 7 sędziów Sądu Najwyższego z dnia 22 maja 2019 r. (I KZP 3/19), której tezy Sąd Najwyższy w niniejszym składzie w pełni podziela – „Konieczność przeprowadzenia na nowo przewodu w całości, o której mowa w art. 437 § 2 zdanie drugie in fine k.p.k., jako powód uchylenia przez sąd odwoławczy zaskarżonego wyroku i przekazania sprawy sądowi pierwszej instancji do ponownego rozpoznania, zachodzi wówczas, gdy orzekający sąd pierwszej instancji naruszył przepisy prawa procesowego, co skutkowało, w realiach sprawy, nierzetelnością prowadzonego postępowania sądowego, uzasadniającą potrzebę powtórzenia (przeprowadzenia na nowo) wszystkich czynności procesowych składających się na przewód sądowy w sądzie pierwszej instancji.”

W powyższym kontekście analiza uzasadnienia wyroku Sądu II instancji prowadzi do jednoznacznego wniosku, że w sprawie niniejszej wykazano konieczność przeprowadzenia postępowania sądowego w całości.

Uzasadnienie wyroku Sądu odwoławczego bardzo precyzyjnie wskazuje na liczne mankamenty wyroku Sądu I instancji uniemożliwiające orzekanie reformatoryjne. Chodzi przede wszystkim o:

- uznanie za dowód ustalenia faktu pokrzywdzenia Ł. K. i dopuszczenia go do udziału w sprawie jako strony, tj. kserokopii faktury, która zdaniem Sądu odwoławczego budzi niezwykle poważne wątpliwości, co do jej rzetelności (s. 17 - 20 uzasadnienia),
- oparcie orzeczenia na dowodach nieujawnionych w sprawie wbrew dyspozycji art. 410 k.p.k. (s. 20 - 22 uzasadnienia),
- dowolną analizę informacji od operatora P. dotyczącej danych lokalizacyjnych BTS (s. 22 - 23 uzasadnienia),
- uwzględnienie niepełnej opinii biegłego w zakresie zakresu szkód pojazdu (s. 24 - 25 uzasadnienia),
- brak przetłumaczenia na język znany oskarżonemu aktu oskarżenia i doręczenia mu takiego dokumentu wbrew dyspozycji art. 72 § 3 k.p.k.

Wszystkie powyższe uchybienia, a przede wszystkim brak doręczenia oskarżonemu aktu oskarżenia w języku, jaki ten rozumie (z akt sprawy wynika, że nie włada w stopniu adekwatnym językiem polskim) powoduje, że przewód sądowy musi być przeprowadzony od początku w całości. By możliwe było skuteczne, gwarantowane Konstytucją RP oraz aktami prawa międzynarodowego prowadzenie obrony przez oskarżonego, a zwłaszcza ocenę dowodów, jakie oskarżyciel wskazuje, akt oskarżenia musi zostać przetłumaczony na język, jakim posługuje się podsądny. Także wskazywane i wnioskowane w apelacjach dowody dotyczą istoty sprawy i dopiero ich rzetelne przeprowadzenie oraz poprawne włączenie do materiału dowodowego, pozwoli Sądowi I instancji kompleksowo, zgodnie z dyspozycją art. 410 k.p.k. wydanie wyroku.

Wobec powyższego należało orzec jak w sentencji.

